Ч. 96. Неділя 14 (1) мая 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По соймових виборах на Буковині. — Цісар в Ґеделе. — Справа марокканьска.

Дня 11 с. м. покінчили ся на Буковині вибори до тамошного сойму виборами з великої посілости і торговельної палати.

Національний склад буковиньского сойму рішає вже виборча ординация, заводячи національний катастер і розграничуючи національний стан посіданя кождої з народностий краю з вимком Жидів, яких причислено до німецкого національного катастру, даючи їм тільки при помочи двомандатових округів (на взорець галицких сільских округів при виборах до парляменту) змогу вибрати своїх послів. І так кляса великої посілости вибирає 13 послів в отсих ґрупах: гр.-православна консистория 1 посла (в теперішних відносинах Румуна) руске православне духовеньство 1 посла, румуньске православне духовеньство 1 посла, румуньскі дідичі 4 послів, польскі дідичі 4 послів, „инші" дідичі (в тій ґрупі мають переваґу Жиди) 2 послів. Торговельна палата вибирає 2 послів, наслідком фактичного складу палати обох Жидів. В громадскій клясі вибирає руска курия 10 послів, румуньска курия 10 послів, німецка курия (з Жидами) 7 послів, польска курия 1 посла. Вкінци в загальній клясі вибирає руска курия 6 послів, румуньска курия 6 послів, німецка курия (з Жидами) 5 послів, польска курия 1 посла.

Таким способом Румуни вибирають 22 послів, Русини 17, Німці з Жидами 16 послів, Поляки 6 послів. Крім тих 61 послів має буковиньский сойм ще двох вірилістів: православного митрополита (Румуна) і ректора університету (звичайно Німця або Жида).

Як звістно, всіх 17 руских мандатів здобув український національний табор, з того 16 українська національна орґанїзация і один українська соц.-дем. партия. Впрочім той послідний вибір не має бути оконечний, бо при виборчім акті нарушено якісь формальности і може прийти до нового вибору. Отже український національний клюб в соймі буде числити 16 членів. Український соц.-дем. посол, який буде одиноким репрезентантом социяльної демократиї в буковиньскім соймі, остане очевидно „диким".

З мандатів, призначених для Німців і Жидів, Жиди здобули 10, а Німцям остало 6.

Відповідно до духа ординациї зреформовано також краєвий виділ, в якім тепер кожда національна ґрупа має запевнену означену репрезентацию. І так місце краєвого маршалка закон забезпечує для Румуна; з двох заступників маршалка один має бути Русин, а другий Румун, на 8 членів краєвого виділу вибирають: румуньскі посли 3, рускі — 2, німецкі з жидівскими — 2, польскі — одного.

Краєвим маршалком має бути іменований бар. Гормузакі (дотеперішний маршалок бар. Юрий Василько усуває ся з політичного житя), руским заступником маршалка буде іменований на ново проф. Стоцкий (котрий кандидує також до парляменту в окрузі дотеперішного пос. Пігуляка, котрий знов усуває ся з парляментарного житя). Членами краєвого Виділу мають вибрати рускі посли проф. Єротея Пігуляка і інсп. Омеляна Поповича.

Віденьска „Zeit" на підставі вістий з двірских кругів ще раз заперечує неправдивим донесеням, немов би стан здоровля монарха був некористний. Противно, цісар має ся дуже добре і єсть в дуже добрім настрою. Онегди по полудни відбув цісар проїздку, яка дуже добре вплинула на єго здоровлє. Спав добре цілу ніч, а відтак як звичайно, встав рано і працював до години 8-ої, коли приїздить курier двірский з актами. О годині 11-ій відбув довший прохід, відтак повернув знов до свого кабінету і працював дальше. Вчера по полудни при дуже гарній погоді відбув цісар прохід

---

21)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлійского — Конана Дойлє.

(Дальше).

Тоді старий лис почав мені показувати зуби.

— Пан Жерар, як здасть ся, трохи гордий, але то треба зложити на рахунок єго молодости. Коли будете о кілька літ старші, мій друже, самі признасте, що не дуже до лиця молодому офіцирови давати такі відповіди.

На ту замітку я нічого не відповів, але на щастє прийшов мені з помочию Лясаль в свій звичайний різкий спосіб.

— Поручник Жерар добре каже — відозвав ся. — Колиб я був знав, що дав слово, я був би зовсім не питав ся. Самі знаєте, пане де Талейран, що ви сьміялись би в кулак, коли би вам сказав всьо, а ви єго самого відсунули би тоді на бік як порожну фляшку від вина. А чесне моє слово даю на те, що при десятім полку не було би місця для того, котрий зрадив би тайну цісаря.

Сьвідомість, що я мав по своїй стороні полковника, обидила дипльомата ще більше, тому відповів холодно.

— Сказано мені, пане полковнику, що ваша гадка у войскових справах, дуже цінна, а я не залишу при нагоді попросити вас о раду. Однако тепер розходить ся тут о дипльоматию, а самі признаєте, що на тій точці маю свої власні погляди. Доки добро Франциї і безпечність особи цісаря віддані моїй опіці, буду старати ся всіми силами, які маю до розпорядимости, відповісти гідно задачі, навіть тоді, як би я мусів ділати всупереч бажаню цісаря. Маю честь попрощати вас, пане полковнику Лясаль!

Ще один їдкий погляд в мою сторону, а потім відвернув ся й вимаширував дрібною, скорою а тихою ходою.

Вид Лясаля говорив виразно, що не дуже приємним був єму ворожий настрій, в якім віддалив ся могучий міністер. Викинув із себе кілька досадних проклонів, вхопив шапку та шаблю і пігнав сходами на долину.

Я приступив до вікна і побачив, як високий чоловік в синім мундурі і малий чоловік в чорнім одіню ступали побіч себе вздовж улиці. Талейран ішов випрямлений немов би проковтнув кіл, а Лясаль щось живо промовляв до него, як би хотів єго перепрашати.

Однак цісар заборонив мені думати.

Отже я сягнув по талію карт і старав ся уложити собі партию „écarté". Не хотіло якось іти і я кинув карти під стіл.

Потім витягнув шаблю і вправляв ся аж мене рука зболіла — мої думки працювали і працювали, чи я хотів, чи ні. О десятій годині я мав стрінути ся в лісі з цісарем і то лише самим — яка страшна відвічальність тяжила на мені! Я здрігнув ся.

Кількож то разів заглядав я вже смерти в очи на поли бою, але ніколи передтим не знав, що се таке справдішний страх!

Все таки я не звісив голови, постановив напружити всі свої сили, як відважному чоловікови яло ся, а передовсім виконати приказ цісаря з найбільшою точностию. Колиж всьо удасть ся нині вечером, чи не буде се початком мого щастя?

Вкінци надійшла пора вирушити в дорогу. Я накинув на себе плащ, бо не міг знати, як довго потреває той нічний побут в лісі. Місто тяжких кавалєрийских чобіт взяв лекші черевики і камаші. Так вирядженій поспішив я до ліса.

Години роздумуваня минули, настала хвиля ділання; на души зробило ся мені лекше.

Дорога вела попри бараки стрільців і ряд каварень, в котрих о тій порі роїло ся від всякого рода мундурів. Переходячи, запримітив я також кількох з мого полку, що попивали спокійно вино і курили. Оден з них запримітив мене в блеску ліхтарні, підвів ся і кликнув на мене. Однак я удав, що не чую, а він закляв щось і вернув ся знов до своєї бутельки.

До ліса Фонтенебльо можна дістати ся дуже скоро, бо дерева єго немов тиралєри перед армією доходять до улиць міста. Я скрутив на стежку, що веде на край ліса і побіг скоро до старої смереки.

Я вже говорив, що знав то місце з иншого приводу, а дякував лише припадкови, що Леонія не чекала ту нині на мене. Бідна ди-

і о год. 6-ій вечером повернув в дуже добрім настрою. Після донесень тоїж часописи побут цїсаря в Геделе не буде довше тревати як до дня 25 с. м.

В справі марокканьскій настала в послїдних днях о стілько зміна, що—як доносять деякі часописи — вмішала ся в неї Росия. Іменно, як каже Wien. Allg. Ztg. мала Росия поробити в Берлинї свої представленя. Стало ся то дня 2 с. м. Росия покликуючи ся на свій союз з Франциєю впевнила Нїмеччину, що Франция взагалї не думає нарушувати постанов альжесірского договору.

Вказуючи на то донесенє Köln. Ztg. пише, що вправдї між Росиєю а Нїмеччиною відбула ся виміна гадок що до марокканьскої справи, однако не треба тої виміни гадок уважати якимсь посередництвом.

В самім Марокку положенє доси не змінило ся. Ворохобники дальше облягають Фез, а французске войско під командою Бурлярда спішить султанови на поміч. Похід Французів відбуває ся поволи, бо мусять по дорозї боротись ся з марокканьскими ворохобниками. Сими днями тревали ті борби два днї без перерви. Французи Мароканців побили, але самі мали великі страти в воєнних материялах.

Новинки.

Львів, 14 мая 1911.

— **Іменованя.** П. Мінїстер скарбу іменував офіцияла уряду льотерийного Ем. Остою Подвисоцкого старшим офіцялом уряду льотерийного.

— **Шевченкові сьвята.** Ювилей 50-тих роковин смерти нашого народного ґенїя все ще не прогомів і тут то там, і в Галичинї і на Українї, від часу до часу обходять се сьвято. Так доносять тепер з Чорткова, що всї тамошні українсько-руські товариства уладжують завтра в недїлю, дня 14 с. м. Шевченкове сьвято в салї повітової ради. Того дня о 9½ год. всї прибувші з околиці Соколи і Січовики та инші учасники підуть походом до церкви на Вигнанці на Службу Божу. По полудни буде концерт з промовами і привітами. Вступне слово проголосить проф. др. Колесса, закінчить промовою проф. Коссак. Народні обходи в Чорткові завдяки розбудженю народної сьвідомости межи селянами в Чортківщинї відбувають ся звичайно дуже величаво. Так само Шевченковий обхід заповідає ся прегарно.

Дня 9 цьвітня відбув ся в Зборові концерт в честь 50-их роковин смерти Т. Шевченка. О сім концертї так доносить якийсь дописуватель до „Руслана“: „Від коли Зборів Зборовом, тут до тепер ще не лунала українська пісня в честь свого Ґенїя, аж сей перший концерт розбурхав сонних. Є надія, що тепер наші щирі люди возьмуть ся з енерґією до праці около просьвіти народа та визволеня народних верств з темноти і зарази капапської. На Вас, Отцї, на Вас молоді патриоти учителї покладаємо надію, що в Зборівщинї зацвите житє українського народа! — Факт, що в Зборові концерт був, вже стає певним доказом, що перші леди вже переломані. — Але треба ще згадати дещо й за артистичну часть его. Хори мужескі вишколені були знаменито. Видко, що там дірігент п. І. Посипанко, народний учитель, не мало завдав собі труду і праці, заки вивчив сили так гарно. „Годі однак вимагати сього від дірігента й співаків, позаяк, як хористи, так і дірігент мешкають дуже далеко від Зборова. „Думи мої“ — було так гарно і артистично виконане, як я ще нїгде не чув. — За теж „Три шляхи“ випало менше удачно. „Ой щож бо той за ворон“ було співано за повільно може саме тому, що хористи намагали ся надати сему траґічного настрою, який їм доволї удав ся. Не треба одначе его так розволїкати,— „Гамалїю“ виконано доволї добре: — „Слава тобі Гамаліє“ (в IV-ої части) — се прецінь — ґльорифікация на весь сьвіт великий, на всю Україну,— повинно було вийти більше новажно.

„Маємо надію, що Вп. Голова філїї „Просьвіти“ в Зборові пан судия Ів. Ердевберґер, котрий був душею цїлого концерту, его ініцїятором і покровителем, бо виключно его заходом і дірігента відбув ся сей концерт — постарають ся о фонди на закупно фортепяну для філїї, необхідного для концертів. Не можу також поминути з правдивим знанем і артизмом виголошеної декламациї „Гайдамаки“ (Прольоґ п. Біляка, студента фільософії зі Львова). Часть хоральна й декляматорска — кінчить дописуватель — зробила на мене прегарне вражінє.

— **Половлені.** Мечислава Ґотвальда, колись властителя більшої посїлости, а відтак спільника знаного вломника Васїньского, арештувала львівска поліция за влом до міскої різницї і відставила его вчера до арештів суду карного. — Вчера прихоплено в готели Француским на крадежи помічника фірми І. Рапса, Мор. Шляйхера в хвили, коли забирав ся до крадежі в одній із комнат готелевих. Від якогось часу пропадали річи в ріжних готелях, але злодїя трудно було зловити, аж остаточно дверник прихопив Шляйхера, котрий заходив до готелїв з річами, які туди відносив і при сїй нагоді користав з того, щоб готелевих гостий обкрадати. — Вчера прихоплено на крадежи двох практикантів в оптичнім заведеню Коперніцкого, котрі крали переважно золоті оправі від очиць і продавали їх одному з львівских золотарів, котрий преці міг здогадуватись, що тоті оправи походять з крадежі.

— **Дрібні вісти.** В місяци мартї надано у Львові 33.836 телеґрамів за оплатою в сумі 36.713 кор. В тім самім місяци надано у Львові 4,330.019 звичайних листів а 6,159.686 карт кореспонденцийних. — Жандармерия в Раві рускій дала знати львівскій поліцїї, що перли які хотїла якась Марія Ґросова продати у Львові а котру арештовано, походять з краде-

---

тина вмерла би зі страху як би побачила цїсаря, а той може був би для неї брутальним або — хоч се було би гірше — занадто ввічливим.

Ясне сьвітло місяця продирало ся крізь дерева і сьвітило майже денним блеском, а коли я підійшов близше, побачив що не був перший на місци. З руками заложеними на спину і з легко спущеною головою проходжував ся цїсар там і назад.

Мав на собі широкий сїрий плащ і великий каптур. Підчас нашої виправи до Польщі я бачив его часто в тім одязї, а говорено, що він тому так радо его носить, бо трудно его в нїм пізнати, коли вечером, чи то в поли, чи в Парижи виходить підслухувати розмови вартівників при обозних огнях, або в шинках.

Я думав спершу, що опізнив ся і бояв ся вже гніву цїсаря; але коли дійшов до него, великий годинник на вежі у Фонтенебльо бив саме десяту. Цїсар прийшов за рано, а не я за пізно.

Тямлячи на приказ, щоби нїчого не говорити, я станув на чотири кроки перед ним, брязнув острогами, вхопив шаблю і засалютовав. Він глянув лише на мене, потім відвернув ся мовчки і пішов вільною ходою в ліс, а я ступав за ним у віддали чотирох кроків.

Здавало ся менї, що кілька разів озирнув ся трівожно довкола і тому я зробив те саме. Хоч маю бистрі очи, не запримітив нїчого більше, як лише великі, чорні тїни дерев.

Але слух мій не менше бистрий як і зір; я почув кілька разів немов тріск галузя. Самі панове знаєте, які ріжні шелести можна чути в лїсї по ночи, а годі означити, звідки они походять.

Ми уйшли вже значний шмат дороги в лїсї, а я знав вже ціль нашої мандрівки, заки ще дійшли до неї.

По середині полянки стоїть величезне, старе дерево, зване „буком ігумена“. Оповідають про него тілько страшних вістий між народом, що неодин відважний вояк лише нерадо стояв би там на вартї. Однак мене тоті дурницї тілько обходили, що самого цїсаря.

Ми пішли крізь полянку і просто до пня. Коли наближили ся, я побачив двох мужчин, які там стояли.

Спочатку стояли трохи за пнем, як би хотїли укривати ся, але пізнїйше вийшли з тїни і пустили ся против нас. Цїсар озирнув ся на мене і пійшов ще поволїйше наперед, так що я наблизив ся більше до него. Повірите менї мабуть, панове, що рука моя спочила сильнїйше на шаблі, а двох тих людий я не стратив анї на хвильку з очий.

Один з них був незвичайно сильний і високий, між тим коли другий був ледви середного росту, але ішов скоро і певно. Оба мали на собі чорні плащі, накинені лише на рамена і звисаючі з одного боку — подібно як носять їх драґони Мірата.

На головах мали такі самі чорні шапки, які опісля я бачив в Іспанії, а хотяй лиця їх були в тїни, все-таки я видїв добре блискучі їх очи.

Справдї був се вид, що міг налякати нїчного гостя при „буку ігумена“; ті дві темні постати, що мали ясний місяць поза собою, а довгі тїни перед собою, ішли до нас якоюсь лисячою ходою. Бачу ще тепер в уяві два білі трикутники, які рисувало сьвітло місяця між їх ногами і тїнями.

Цїсар станув а ті два зробили те саме, на кілька кроків перед нами. Я станув з боку коло цїсаря так, що ми всї чотири стояли напротив себе. Нїхто не промовив анї слова.

Увагу свою звернув я особливо на висшого з них, бо стояв найблизше мене, а коли я так на него дивив ся, запримітив, що тремтїв майже зі страху. Сопів легко як по утомі. Нагле один з них дав знак — короткий свист — і великан похилив плечі та зігнув колїна, як до скоку.

Однак я випередив его; одним скоком станув з шаблею в руцї перед ним. В тій хвили малий перебіг коло мене і свою довгу шпаду впакував в груди цїсаря.

Боже, що за гроза! Правдиве чудо, що я не впав на землю.

Немов крізь сон я бачив, що сїрий плащ крутить ся довкола і запримівив три цалї окровавленої стали, що стреміла між раменами.

Ранений, конаючи, упав на землю а убийник, котрий не витягнув оружа з рани, підніс до гори оба рамена і майже завив з радости. Тоді я з такою скаженостию впакував мою шаблю в серце его спільника, що він завернув о шість кроків взад, заки упав і я димлячу ще шаблю міг витягнути з его рани.

Тепер звернув ся я до его товариша з такою жаждою крови, якої нїколи передтим анї потім не мав.

Коли я кинув ся до него, бачив, як перед моїми очима блиснув штилет, як перетинав воздух, а потім рука драба завдала менї удар в лопатку. Я стиснув шаблю сильнїйше в руцї, а злочинець тимчасом почав утїкати і гнав як переслїдувана зьвірина великими скоками крізь полянку.

Нї, не повинен був менї втечи! Чейже я бачив, що вбийча сталь драба довершила свого дїла; мимо моєї молодости я знав дуже добре, як виглядає смертельний удар!

Лише на хвилю позволив я собі, щоби в глубокім болю стиснути руку цїсаря.

— Сір, сір! — кликнув я в смертельнім страху, а коли не було відповіди, коли нїчо не рушило ся, я знав, що вже по всім.

Я скочив як навіжений, скинув плащ і пустив ся що сили за убийником.

Як же був я вдоволений, що погадав про се, аби прийти до лїса в черевиках і камашах. Як же швидко гнав я тепер без тяжкого плаща! Нужденникови передімною не удалось видко скинути свого плаща, або може серед страху не подумав про се. Лише тому я завдячував, що кождий крок наближав мене до него.

Чи зсунув ся з глуздів, чи що, досить, що не прийшло єму на гадку укрити ся в темній части лїса, але гнав від полянки до полянки, аж вкінци опинив ся на пустім поли над камінєломом.

(Дальше буде).

жі. — Межи Перемишлем а Медикою випав з ваґона ідучого поїзду зелізничого ч. 20 робітник Павло Волошин з Копичинець, але так щасливо, що нічо єму не стало ся; потовк ся лиш незначно. — Львівска специяльність: на бальконі дому ч. 31 при ул. Кароля Людвика, найбільше оживленій у Львові, назбирало ся тілько сьмітя, що з незвістної причини зачало горіти. З инших бальконів тече знов иноді з понаставлюваних там вазонків з цьвітами вода мов зливний дощ і треба би хиба парасолів, щоби попід такі бальконы переходити. — Якийсь злодій взяв п. Рубіна Баса „на бас": вирізав диямантом шибу у вікні в помешканю при ул. Пильникарскій ч. 12, отворив вікно, вліз до середини і забрав мужескі і дамскі одіня вартости 100 кор. — Збанкротував Мехель Зіс, купець в Грималові. — П. Ґені Шарф, що мешкає при ул. Клепарівскій ч. 28 вкрадено оногди ключ від помешканя, отже виходячи до міста замкнула помешканє на колодку. Злодій хотів їй показати, що їй нічого не поможе. Отже коли вернула з міста, застала ключ в дверех, колодку урвану а з помешканя попропадали всілякі річи. — Хінці цивілізують ся на европейский лад: в хіньскім державнім банку в Пекіні викрито спроневірене на суму 2 і пів міліона корон. Нічо дивного; Хіна має сусідку Росию а хіньскі чиновники вивчились очевидно від российских, як „робити гроші".

— Просьба Товариства „Вакацийних осель". Тов. „Вакацийних осель" у Львові наміряє вислати сего року на село в часї вакаций кількадесять шкільних дівчаток і кількадесять хлопців в віці 7 — 14 літ, які цілий рік нидіють серед дуже невідрадних обставин по вогких львівских сутеренах. Не маючи на сю ціль буквально ніякого гроша, звертає ся підписаний Виділ з уклінною просьбою до всіх приятелів і добродіїв шкільної дітвори, щоби зволили прийти товариству в поміч хотяйби найскромнійшими жертвами, які просимо висилати на адресу скарбнички Тов., п. Софії Левицкої, жени проф. (ул. св. Йосифа 6). При тій нагоді звертаємо ся також з горячою просьбою до руских Родин на провінциї, чи не зволили би приняти до себе старших панночок, або хлопчиків на час вакаций (або й на коротше) та в якім віці. Ласкаві зголошення приймає до 15. червня О. Бачиньска (ул. Театиньска 7). — За Виділ: *О. Бачиньска*, предсідат., *о. В. Лициняк*, секретар.

— Конкурс Товариства „Вакацийних осель". Тов. „Вакацийних осель" у Львові наміряє вислати сего року в часї лїтних ферий відділ дівчаток і відділ хлопців в віці 7 — 14 літ на чотиротиждневий побут на селі і в тій цїли розписує отсим конкурс. Услівя принятя: дуже добре поведенє і добра кляса. Принятї складають по 5 К титулом коштів подорожи. Для заможнїйших виносить повна оплата 30 К, знижена 15 К. Поданя належить вносити до 31. мая с. р. на адресу: Дирекция школи ім. Шевченка у Львові (ул. Мохнацкого 12). Лікарскі оглядини дітий відбудуть ся в згаданій школі: для дівчат 15. червня, а для хлопців 18. червня о год. 9 рано. Час виїзду подасть ся принятим пізнійше. Просимо дуже Всч. оо. Катехитів львівских шкіл, щоби зволили повідомити про се діти своєї школи. За Виділ: *О. Бачиньска*, предсід., *о. В. Лициняк* секр.

— Ревізиї і арештованя серед москвофілів. Вчера доносили ми коротенько про ревізию в москвофільскій бурсї в Горлицях та про арештованє якогось питомця духовної семинариї в Житомири на Волини в Росиї. Здає ся, що має ся тут діло з российскою аґітацию на великі розміри, але якого рода, поки що не знати. В справі сій доносять до „Діла":

В понеділок дня 8-го мая арештовано по довгих гляданях на приказ ц. к. староства Ваня (Івана) Сандовича, сина дяка із Ждині, де парохом є славний з российских письм до консисториї о. Теодозий Дуркот, що свого часу утратив пелерину за якісь „прогрішенія". Сандович сей, се нічого собі птиця. Виховав ся в сандецкій российскій бурсї, а потім вступив на теольоґію в Почаєві і там через кілька літ виховував єго чорносотенний о. Віталій. По скінченю сеї семінариї, приїхав сюди на Лемківщину приготовлювати прихід „білого царя". Тай не судилось — замість дістатись в обійми „матушки" дістав ся в обійми „холодной". Доси не вдалось вивідати про правдиву причину арештованя сього многонадійного „птенца". Одначе ходять про се ріжні вісти. Одні кажуть, що се арештованє сполучене з кількаразовими ревізиями в тутешній российскій бурсї, — другі кажуть, що за сповнюванє православної місиї — а ще инші знов, що за шпіонажу.

В тій самій справі доносить „Słowo polskie": В звязи з тим арештованєм відбуло ся кілька ревізий в Тернополи. Іменно дня 10 с. м. о год. пів до 12 в ночи переведено ревізию у пробуваючого там часово студента прав Василя Колдри. Ревізию переводив комісар староства при помочи аґента поліцийного і жандарма. Забрано цілу переписку Колдри і якісь книжки. Колдра кажуть, був товаришем арештованого Сндовича і удержував з ним переписку. Колдра „ділав" також в горлицкім повіті серед тамошного руского населеня, устроював віча і т. п. — Тої самої ночи відбула ся ревізия також у Николая Крупи, одвічального редактора ґазети „Русская Воля". Та й у него сконфісковано цілу обемисту переписку.

Телеґрами.

Прага 13 мая. Летун інжинер Кашпар перелетів нинї удачно з Пардубиць до Праги.

Петербург 13 мая. Від ґрупи націоналістів відлучило ся 20 послів, котрі утворили окрему ґрупу независимих, маючи на цїли сполученє консервативних елементів. Ґрупа та, до котрої належить віцепрезидент Думи Волконьский, єсть зближена до жовтняків.

Петербург 13 мая. Петерб. Аґ. телеґраф. заперечує вість, мов би правительства японьска і российске переговорювали в справі спільної чинної політики в Хіні. Росиї розходить ся лиш о удержанє status quo і добрих відносин з Хіною.

Чічеачва 13 мая. В округах Дуранґо і Торреон два тисячі повстанців вирушили на Чічеачва (Chichuachua); в округах тих настала повна анархія.

Вашінґтон 13 мая. Правительство призволило на довіз всіх товарів до Хуарес, отже й оружия та муниций і средств поживи. — Секретар державний для справ военних Діксон подав ся до димисиї.

Господарство, промисл і торговля

Цїна збіжа у Львові.

дня 12-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 90	до	11·10
Жито	7·—	„	7·20
Овес	8 40	„	8·90
Ячмінь пашний	7 50	„	8·—
Ячмінь броварний	8 30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9 30	„	13·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·20	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	45·—	„	55·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**^{30}, **2** §) 5·48, 7^{15}†) **8**·25, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: **12**^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6**^{26}, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Добрий апетит! Здоровий жолудок маємо, а ніякої недуги жолудка, ніяких болів з причини уживаня прочищуючих рабарбарових пігулок Феллера з маркою Elsapillen. Кажу Вам з досьвіду, спробуйте їх також. Они регулюють столець, улекшують травлене. — 6 коробок franco 4 К. — Виробляє виключно аптикар Е. V. Феллер, Stubica, Elsaplatz. No 260, Хорватия.

Кожда з Пань

не опре ся пробі, если огляне не без примусу замовленя прегарні новини в зефірах, барханах, воалю, сатини, шовку, атласі, оксфорті, адамашку, канафас, обрусах, ручниках і всякого рода полотен. Прошу жадати письменно найновійшої весняної колекциї взорів товарів полотняних і бавовняних, котру висилаємо ґратіс і франко. — Комплетні виправи шлюбні, для готелів, санаторий, і т. и. — Ткальня полотен і перворядний дім висилковий

Братя Крейцар

Добрушка Ч. 11.

Прошу на пробу замовити 30 м. сортованих решток . К 18
6 простирал бліхованих 150/200 тілько . . . К 14
1 шт. румбурского полотна 20 м. тілько . . К 11

На случай несподобаня, товар принимаємо назад.

Головна

Агенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всі зелізниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.